

Oprávněný hejt

To mi včera vyprávěl můj bratr... Také se podíval na fejsbůk paní Pernické, kde probíhá lité bitva mezi normálními lidmi a libtardy a našel si tam jeden krásný typický příspěvek, ve kterém mladý nadějný a dynamický jinoch vysvětloval svému okolí, že hejtovat paní pekařku je zcela oprávněné. Je zcela správné se do ní pustit, je správné jí kazit živnost, je správné jí škodit, protože.... já vlastně nevím. Asi její zastávání nějakého názoru je nebezpečné naší svobodě a demokracii.

Můj bratr milého Jála upozornil, že to skoro vypadá, jako by nenávisť byla v některých případech oprávněná. Jako by bylo možné někoho nenávidět a vyřazovat ho ze společnosti a že to dost připomíná praktiky z let třicátých. Víte jaká byla mileniální odpověď? Úplně jednoduchá... „tvůj bratr je dezinformátor.“ A takhle si tady žijem....

Ale o tom psát nechci...

Já dnes chci říci, že podpora pro paní Pernickou násobně převýšila tu nenávisť. Dostalo se jí mnohem více slov uznání než odsouzení. Dostala mnohem víc povzbudivých než nenávisťných zpráv. Hejtrů a

šváčů zase není tak moc a pokud se normální lidi spojí, nemá Praha a láska žádnou šanci. V moři pozitivních zpráv se prostě utopí. Většina lidí (i v Praze) je nakonec úplně normálních.

To jen prostě existuje skupina, která je materiálně vyfukovaná. Má na své straně velká média, sedí ve vysokých úřadech, kde jsou dobře vidět, jakákoliv hovadina je okamžitě zesílена ve zprávách... třicet blbců se Šabatovou, kteří chtějí třicítku na pražských silnicích, dostali mnohem větší prostor v médiích, než sto tisíc demonstrantů proti vládě. Ale i kdyby to média zesílila ještě víc, nic to nemění na tom, že jich je pár a že svůj mandát jen předstírají a ve skutečnosti žádnou sílu nemají. Mají jen silný hlas.

To samé platí pro ty hejtry, kteří mají pocit, že paní Pernickou mohou napadat oprávněně. Ano, projde jim to, protože mají na své straně prokurátory i státní správu, ale ve skutečnosti jich je málo. Jen si mohou dovolit poslat přenosový vůz do Krnova, protože ho mají a někdo jim to platí.

O výlučné postavení už přišli. Teď se to zase jednou ukázalo. Militantní skupinka pravdoláskařů je ve skutečnosti zcela nicotná proti normálním lidem. Stačilo jen málo... aby normální lidi zvedli svůj hlas. Aby mluvili a jednali ve stejnou chvíli. Stačilo jen to, abychom se zkoordinovali. A najednou existuje druhá mnohem větší skupina těch, kteří paní Pernickou neodsuzují a naopak jsou na její straně.

Mezi námi... před pár lety tu bylo mnohem víc liberálních demokratů... Byli chytrí, šikovní, bylo těžké s nimi diskutovat, protože měli silné argumenty a svět ještě nebyl v takovém průseru jako je teď. Ale teď z nich zbyli jen ti liberální retardi. Mají k dispozici všechno, co nahromadily předchozí generace, ale sami jsou už jen hlasití. Nic jiného už na jejich straně není.

Proto také tak moc horují za cenzuru. Bez ní už se nechytají. Bez mazání a blokování už nejsou schopni udržet pozice. Nemají na to. Už umějí jen křičet, že brácha je dezinformátor. Lepší argumenty nemají a nejsou jich schopni.

Překročili jsme další práh. Stačí jen, že se influenceři s fejsbůku spojili a začali mluvit o stejné věci ve stejnou dobu a ejhle, lidé vyjadřují paní Pernické podporu mnohem masověji než zvládají libtardi škodit. Tohle musíme dělat i dál. Musíme se koordinovat. Rychle a efektivně. Ukazujeme tím, že nás je víc.

Toto je jeden z úkolů Institutu českého venkova. Koordinovat. Dávat dohromady ty, kteří mají dosah. Publikovat stejná témata ve stejnou dobu. Ve stejnou dobu psát o ukrajinském obilí, ve stejnou dobu psát o paní Pernické, ve stejnou dobu psát o zahraniční politice naší skvělé vlády, ve stejnou dobu se vysmát hovadinám v České televizi. V posledních měsících se nám to daří lépe a lépe. Je třeba v tom pokračovat. Ne, kvůli pár blogerům nepadne vláda, to fakt ne. Ale pár blogerů stačí na to, aby bylo vidět, jak malá skupinka nám tady zkouší vnucovat svoje pošahané vize.

Nás je prostě víc. Mnohem víc. Jen jsme si ještě nevytvořili podpůrné struktury a neudělali jsme pochod institucemi. Nepřisvojili jsme si rozhlasové a televizní poplatky. Nemáme neziskovky, které by nám hejtry platily ze státního rozpočtu. Ani to nepotřebujeme. Stačí už jen pár krůčků. Koordinovat se. Psát o stejných věcech ve stejnou dobu. Mít zpětnou vazbu a nevykašlat se na to.

Jasně?

Pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Číslo účtu: **1769955003/5500**
IBAN: CZ8355000000001769955003. Každý, kdo Institut podpoří částkou alespoň 350,- Kč si může v objednacím aplikaci na

Vidlákových kydech zadat adresu pro zaslání knihy. Platby jsou už spárovány s aplikací. Kdo chce, může přímo na stránkách Institutu pro platbu použít QR kód.

Doporučuji poslat platbu a druhý den si zadat adresu pro zaslání. Stačí přímo na Vidlákových kydech kliknout v záhlaví na „objednat knihu.“ Všem dárcům děkuji.